22/06/2019

“Να μην ξεχάσω τη βασική μου ιδιότητα, ό,τι είμαι καλόγερος”

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Σε σημερινή δημοσίευσή του, 22 Ιουνίου 2019, στη σελίδα “Ιεραποστολή στην Επισκοπή Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης” του κοινωνικού δικτύου Facebook, ο Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης, κ. Πρόδρομος, αναφέρεται στην Ιερά Κοινοβιακή και Ιεραποστολική Μονή Αγίων Αναργύρων Πάρνωνος, για την οποία, όπως λέγει χαρακτηριστικά:

“Αποτελεί γι’ εμένα όχι μόνο τους πνευματικούς πνεύμονες, αλλά και την καρδιά, το αίμα, τον εγκέφαλο, τα σπλάχνα, τα ίδια μου τα *τζιγιέρια*, όπως συνήθιζε να λέει μία πιστή Σμυρνιά”.

Ακολουθεί το κείμενο του Επισκόπου κ. Προδρόμου:

“Έχει γραφεί, κατά καιρούς, ότι τα μοναστήρια αποτελούν τους “πνεύμονες” της Ορθοδοξίας. Ορθό!

Η Ιερά Κοινοβιακή και Ιεραποστολική Μονή Αγίων Αναργύρων Πάρνωνος αποτελεί γι’ εμένα όχι μόνο τους πνευματικούς πνεύμονες, αλλά και την καρδιά, το αίμα, τον εγκέφαλο, τα σπλάχνα τα ίδια μου τα “τζιγιερια”, όπως συνήθιζε να λέει μια πιστή Σμυρνιά. Αποτελεί την οικογένεια – εδώ αν και άτεκνος κατέστην πνευματικώς πολύτεκνος, και το ιεραποστολικό εφαλτήριο και λιμάνι. Εδώ τελώ την “Ιερά Αιμοκάθαρσή” μου και κάθε φορά που εισέρχομαι στο Καθολικό θυμάμαι τους μοναχικούς μου όρκους, εις επήκοον όλων εκφωνημένους, τόσο των ζώντων όσο κι των κεκοιμημένων, αυτών που πέρασαν από το ταπεινό αυτό εκκλησάκι και έδωσαν πριν από εμενα, δώδεκα αιώνες τώρα, τους ίδιους όρκους και τους κράτησαν, αναμφίβολα, αξιότερα εμού. Εδώ, για λίγες στιγμές ακόμα θα εισπνέω λαίμαργα το οξυγόνο, πριν και πάλι βυθιστω στο πέλαγος της ιεραποστολής.

Να εύχεστε αδελφοί μου, είτε εντός της Μάνδρας είτε στα τροπικά δάση της Νοτίου Μαδαγασκάρης, να μη ξεχάσω τη βασική μου ιδιότητα, αυτή που αναξιώς φέρω, το ό,τι είμαι καλόγερος”.

Ιεραποστολή στην Επισκοπή Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης

17 λεπτά ·

Οξυγόνο.

Έχει γραφεί κατά καιρούς ότι τα μοναστήρια αποτελούν τους "πνεύμονες" της Ορθοδοξίας. Ορθό!
Η Ιερά Κοινοβιακή και Ιεραποστολική Μονή Αγίων Αναργύρων Πάρνωνος αποτελεί γι' εμένα όχι μόνο τους πνευματικούς πνεύμονες, αλλά και την καρδιά, το αίμα, τον εγκέφαλο, τα σπλάχνα τα ίδια μου τα "τζιγιερια", όπως συνήθιζε να λέει μια πιστή Σμυρνιά. Αποτελεί την οικογένεια, εδώ αν και άτεκνος κατέστην πνευματικώς πολύτεκνος, και το ιεραποστολικό εφαλτήριο και λιμάνι. Εδώ τελώ την "Ιερά Αιμοκάθαρσή" μου και κάθε φορά που εισέρχομαι στο Καθολικό θυμάμαι τους μοναχικούς μου όρκους, εις επήκοον όλων εκφωνημένους, τόσο των ζώντων όσο κι των κεκοιμημένων, αυτών που πέρασαν από το ταπεινό αυτό εκκλησάκι και έδωσαν πριν από εμενα, δώδεκα αιώνες τώρα, τους ίδιους όρκους και τους κράτησαν, αναμφίβολα, αξιότερα εμού. Εδώ για λίγες στιγμές ακόμα θα εισπνέω λαίμαργα το οξυγόνο πριν και πάλι βυθιστω στο πέλαγος της ιεραποστολής.
Να εύχεστε αδελφοί μου, είτε εντός της Μάνδρας είτε στα τροπικά δάση της Νοτίου Μαδαγασκάρης να μη ξεχάσω τη βασική μου ιδιότητα, αυτή που αναξιώς φέρω, το ότι είμαι καλόγερος.

